Ing-puplinok, sifonok, vásznak, asztalkészletek nagy választékban igen olcsó árakon Pollák Testvéreknél
54

zációhoz még 368.947.25 pengővel járult hozzá. 1930-ban a városi hozzájárulás 383.011 pengő volt, az üzem tehát a mult évben 15.000 pengővel többet fordíthatott a kölcsön törlesztésére, mint az előző évben, a város ugyanis ennyivel kevesebb hozzájárulást fizetett rá a kisvasutra. A kisvasut bevételei csökkentek, a személy- és az áruforgalom 1930-ban 365.000 pengő volt, 1931-ben csak 323.000 pengő.

A mult év zárószámadásában szerepel utoljára

a házikezeléses színház.

A zárszámadás 1930 szeptember elsejétől 1931 szeptember elsejéig nem kevesebb, mint *147.000 pengő házikezeléses deficitet mutat ki.*

— Az üzemek zárszámadásának eredményét — mondotta Scultéty főszámvevő — tekintettel a mai lehetetlen viszonyokra, *kielégítőnek tartom*, mert szép eredmény az is, ha az üzemek meg tudták keresni legalább a rezsijüket, sőt tiszta hasznot is ki tudtak mutatni.

Zálogjegyét mielőtt eladná
győződjön meg, hogy legtöbbet fizet érte
Gáspár, Mikszáth Kálmán-u. 12. sz.
Keresek megvételre higanyt, hamis csomiogokat, brilliáns ékszert, régi arany és ezüstpénzeket. 68

A harmadik kamarai választás ügye

(A Délmagyarország munkatársától.) A kamara ipari osztályában tartott legutóbbi harmadik választás eredményét, jegyzőkönyveit és iratait — mint ismeretes — miniszteri rendeletre a város hatósága a fellebbezési határidő bevárása nélkül, közvetlenül a választás után felterjesztette a kereskedelmi miniszterhez, majd felterjesztették azt a fellebbezést is, amelyet a határidő utolsó napján nyujtottak be a harmadik választás ellen. Néhány nappal ezelőtt leirat érkezett a város hatóságához. A leiratban a kereskedelmi miniszter a kamara kereskedelmi osztályban tartott választás irataínak sürgős felterjesztését kérte. Ezekre az iratokra a fellebbezés elbirálásához van szüksége, mert a fellebbezők többek között azt is kifogásolták, hogy az ipari osztályban tartott választás alkalmával több olyan választó is leszavazott, aki választójogát a kereskedőosztályban tartott választás alkalmával már gyakorolta. A miniszter rövidesen dönt a fellebbezés ügyében

Szőlőlopás a „tanár ur" kötéltáncai alatt

(A Délmagyarország munkatársától. Ifj. *Gál* Lajos 26 éves szegedi cipészsegédet a mult *év őszén Török* István csendőrőrmester tettenérte, amint *Radb* Alajos Horthy Miklós-uccai csemegekereskedéséből szőlőt lopott. A csendőrőrmester már hosszabb idő óta figyelt egy társaságot, amelynek tagjai lopásról és falazásról beszéltek. A csemegekereskedés előtt nagy tömeg állott, mely az emlékezetes *Stroschneider* mester kötéltáncos produkcióját végezte. Az egyik suhanc, ifj. *Gál* Lajos ekkor belemarkolt a csemegekereskedés szőlőskosarába. A csendőrőrmester elfogta és berántotta az üzletbe. A kereskedő azonnal rendőrért szaladt, a csendőr pedig egyedül maradt a tolvajjal.

A társaság többi tagja az üzlet előtt csoportosult és onnan biztatta Gált, hogy szabadítsa ki magát a csendőr kezéből. Ifj. Gál Lajos erre gyomron ütötte a csendőrt. Török István szorongatott helyzetében kénytelen volt Gál Lajost *öklével megfékezni.*

A cipészsegédet a csendőr bántalmazása miatt hétfőn vonta felelősségre a törvényszéken dr. *Tarajosy* biró. Gál Lajost a biróság *nyolcnapi fogházra* itélte. Az itélet jogerős.

Nagy óra-ékszerjavitómühely
Lackó (Fischer) József óra-ékszerész
Kárász ucca 14. (Dreher mellett).

Sehol olcsóbban!
Kerékpár, Varrógép, Gramofon és Rádió
vezető márkák nálam kaphatók előnyös részletfizetésre
Szántó Sándor gépkereskedő Szeged. Kiss-palota, Kiss u. 2.

Kiss Manyi elmondja egy példátlan uccai inzultus történetét

(A Délmagyarország munkatársától.) Kiss Manyit, a szegedi színház ismert, kedvelt és mindenütt népszerű szubrettjét példátlan inzultus érte. A művésznő harmadmagával tartott hazafelé a színházból. Amikor a kis társaság a Deák Ferenc-ucca és a Vár-ucca sarkára ért, *egy férfi támadta meg Kiss Manyit. A támadó többször a művésznő arcába ütött,* majd a hangos segélykiáltásokra menekülésre fogta a dolgot. A rendőröknek és a járókelőknek sikerült azután elfogni a támadót a Tiszaparton. A férfit a rendőrségre vitték és leigazoltatták. A magát *állásnélküli tisztviselőnek mondó férfi sirva kért bocsánatot* Kiss Manyitól.

A megtámadott művésznőt hétfőn felkerestük lakásán, hogy elmondja megtámadtatásának történetét. A fiatal színésznő az inzultus alkalmával az arcán szerzett kisebb sérüléseket, de ezek már *fobbára begyógyultak.*

— Borzasztó, — mondotta, — hogy *az ember nincs biztonságban korán este sem az uccán...* És éppen velem történik ilyesmi, ak isoha senkit se bántottam!... Vig hangulatban igyekeztem *Barna* Anci és *Pallay* Manci társaságában hazafelé. A Deák Ferenc- és a Vár-ucca sarkán szembejött velünk egy *férfi*, aki amikor meglátott minket, igy kiáltott: »Bolondok!«

—Elképedve néztünk össze, majd én felháborodva visszautasitottam a megdöbbentően durva inzultust. Erre a férfi megfordult és *egyenesen nekem rontott. Öklével többször az arcomra ütött,* egyik ütés a szemöldökömet érte és majdnem kiütötte a szememet. Meglepetésemben és ijedtségemben sem védekezni, sem segitségért kiáltani nem tudtam. *Pallay* Manci kelt a védelmemre, de *a férfi őt is mellbevágta.* Nekem a kalapom és ridikülöm a földre esett... Pallay Manci ekkor rendőrért kiáltott, mire a férfi menekülni kezdett. A Tiszaparton fogták el. Az egész arcom véres volt és az ijedtségtől azt sem tudtam, hogy hová legyek...

— Azt hiszem, hogy azért támadott meg minket, mert látta, hogy jó kedvünk van. A rendőrségen ugyan azt mondotta, hogy azért jött nekem, mert »azt hitte, hogy ki akarjuk csufolni.« A rendőrségen sirva fakadt, igy kérte a bocsánatot. Azt mondotta, hogy öt évig volt a háborban, fejlövéssel került haza, súlyos idegbeteg és *nem tudja, mit csinált.* Csak akkor tért eszéhez, amikor hallotta, hogy rendőrért kiáltanak.

— En azután — fejezte be Kiss Manyi — elengedtem. Azonban most ügyvéd utján *feljelentem,* mert hallottam, hogy az illető *más nőket is megtámadott.* Az ilyen embert meg kell büntetni! Mi történt volna például, ha ugy a földhöz csap, hogy eltörik a kezem, vagy a lábam?...

A megdöbbentően durva inzultus ügye igy a büntetőbiróság elé kerül.

Azolvasó rovata

A telefonbeszélgetéseket számláló órák

Tisztelt Szerkesztőség! Nemcsak a magam, hanem igen sok telefonelőfizető társam nevében kérem alábbi közérdekű levelem szives közzétételét. Azt talán mondanom sem kell, hogy nagy örömmel fogadtuk valamennyien, amikor a posta berendezte az automata-központot. Voltunk talán egynéhányan, akik nem sajnáltuk a telefon modernizálásával járó költségtöbbletet, mert ez mentesitett bennünket sok idegroncsoló bosszuságtól. A kényelem mindig és mindenhol pénzbe kerül. Arra azonban nem számithattunk, hogy a telefonnyugta elsejéről-elsejére szabályszerű, de *kellemetlen meglepetést* jelent majd számunkra.

Pedig kellemetlen meglepetést hoz a pénzbeszedő postás minden elsején. Tehetetlenül szemléljük állandóan növekedő telefonszámláinkat és hiába korlátozzuk a telefonbeszélgetések számát, hiába rendezünk viharos családi jeleneteket a *fölösleges telefonhivások kiküszöbölése érdekében,* hiába jegyezzük a beszélgetéseket és hiába intézünk el egyre több és több dolgot a telefon mellőzésével, a számla végösszege, *a fölszámitott telefonbeszélgetések száma hónapról-hónapra emelkedik.*

Én is és valószinüleg igen sok tehetetlenül bosszankodó telefonostársam is már mindent megkiséreltünk, hogy kipróbáljuk a postát. Legutóbb három hétig kikapcsoltam a telefonomat. Aztán kiváncsian vártam a telefonszámlát.

Most itt van a számla előttem és csodálkozva látom, hogy az automata-telefon — *fütyül a taktikázásomra.* Nyugodt flegmával számit föl 1932. évi I. hó 16-tól 1932. évi II. 15-ig *57 drb. helyi beszélgetésért* (à 12 f.) 4 százalék levonása után P 6.71-et és hozzá az állomás alapdija cimén P 8.—-at, összesen *P 14.71-et.* A mult hónapban, amikor nem kapcsoltam ki a telefonomat, amikor tehát szabályszerüen használtuk az egész hónapon át, *54* volt a beszélgetések száma.

Hát tisztelt Szerkesztőség, nem értem a dolgot. Azt tudom, helyesebben ugy tudom, hogy a postavezérigazgatóság annakidején minimálta a beszélgetések számát. Havonta harminc hivást felszámit a posta akkor is, ha egy hivás sem történt és ezért a harminc hivásért 3 pengő hatvan fillért kell fizetnj a nyolc pengős alapdijon kivül. Minden további beszélgetésért 12 fillért. Ugy tudom, hogy az automata-központban van egy automatikus számláló-készülék, amely minden telefonállomás hivásait följegyzi körülbelül ugy, mint ahogyan a villanyóra jegyzi az elégetett kilowattokat. A villanygyár nem követel fogyasztó közönségétől olyan határtalan bizalmat, mint a posta. *A villanygyár az árammérő órákat a fogyasztók lakásán szereltetti föl,* tehát mindenki sajátszemüleg ellenőrizheti, hogy mennyit fogyaszt. Ezenkivül a villanygyár a villanyszámlán mindig pontosan feltünteti a mérő jelenlegi és a mérő multhavi állását. A kettő közötti különbség árulja el a felszámitott kilowattok számát.

Ezzel szemben a posta az automataközpontban helyezte el a beszélgetésmérő órákat. Ami még nem lenne baj, mert hir szerint ezeket az órákat megmutatják mindenkinek, aki kételkedik a számla adatainak helyességében. A baj az, hogy a számla nem tünteti fel a telefonmérő jelenlegi, sem a multhavi állását. A tisztelt telefonelőfizető közönség tehát kételkedés nélkül higyje el, hogy anynyiszor használta ezt az ördöngös készüléket, ahány beszélgetést kimutat a számla. *Higyje el és fizessen, mert különben kikapcsolják az állomását.* Ha mégis föltámadna a kételkedés a lelkében — kételkedés nem a posta tisztességében, hanem *a mérőóra megbizhatóságában,* mert ugrások mindenütt előfordulhatnak — a telefonszámla még lehetőséget sem nyujt a kételkedők kételyeinek maradék nélkül való eloszlatására.

A posta: üzlet. Éppen olyan üzlet, mint a gázgyár, tehát nem kivánhat üzletfeleitől, fogyasztóitól nagyobb és vakabb bizalmat, mint amilyent a gázgyár követel. Közölje tehát a posta is kimeletesen a havi telefonszámlákon a telefonmérők jelenlegi és multhavi állását, mert különben megtörténhetik, ha igy megy tovább, hamarosan kiábrándulunk a telefontechnika vivmányaiból.

Tisztelettel: *Egy bosszankodó telefonelőfizető*

A Petőfi Sándor-sugárut

Tisztelt Szerkesztőség! A *Délmagyarország* sokszor beszámolt már arról, hogy a város aszfaltjárdái és utai milyen siralmas állapotban vannak. De ezeken a szégyenteljes állapotokon is tultesz a Petőfi Sándor-sugárut külső része, amely *teljesen járhatatlan* minden jármü részére. Nem hiszem, hogy lenne az országnak még egy városa, ahol ilyen elhanyagolt és piszkos lenne egy utvonal, amelyik *a* vágóhidhoz vezet. Nem tulzás, ha azt állitom, hogy ma már *életveszélyes* ezen az utvonalon közlekedni.

Tisztelettel: *Egy olvasó.*

Udvariasság

Tekintetes Szerkesztőség! Tudom, hogy ma idegesek az emberek, a városi hivatalokban a tisztviselők is, de annyit elvárhatnak az adófizető polgárok, hogy velük udvariasan és ne tanyai stilusban bánjanak. Tanuja voltam szombaton egy jelenetnek, amikor egy adófizető polgárnak türelmét veszive kellett követelni *háromnegyedórai várakozás után,* hogy végre elintézzék a dolgát. Annyit csak el lehet várni egy városi tisztviselőtől, hogy udvarias hangon beszéljen az adófizető polgárokkal. A jelenetet a hivatalban jelenlevők nagy megütközéssel hallgatták.

Tisztelettel: *(aláirás.)*